

Qui no coneix... Carme Currius, entre lycra, cotó i cretona

PEL SENYOR RAMON

Il·lustració: Maria Picassó

Pel nom pot ser que no us soni, però aquesta fesomia... I doncs, no cal pas ser modista per reconèixer-la. Només que us convingui un pessic de roba i segur que la recordeu, allà a la casa dels Trossos, al carrer del Cos, a tocar del Bruc. Ara mateix, a les portes del Carnaval, no n'hi ha pas poca de gent que fa cua per guarnir-se! I és que, amb els tutorials d'internet i màquines a preu de ganga, cosir avui és moda. I la Carme -Carme Currius i Vilagínés- té la tela que els convé. Filla del Jaume i de la Palmira, després de fer la primària al Sagrat Cor i deixar esclatar l'adolescència i el batxillerat al Peguera, va decidir que ella estudiaria disseny i patronatge. Tallar, embastar, emprovar i cosir! Per a major estímul, la mare acabava de parar botiga al carrer de la Mel -la primera casa del Trossos- i la Carme d'ençà els divuit anys hi farà mitja jornada cada matí. Dos anys després, el 1982, comença l'anar i venir a Barcelona cada tarda. Els primers passos foren a l'escola de Felicidad Duce, aleshores octogenària, en un ambient devot del gran Balenciaga. Però, entre disseny, patró i puntada, la Carme descobreix també la llibertat, i s'escapa a resseguir carrers i botigues, a conèixer gent i idees. El seu caràcter entusiasta es multiplica, i al cap de quatre anys ja ha deixat els estudis a favor de la recerca i la producció. De primer a Textures, un taller creat per Rosa Escalé i Montserrat Selga per tal de teixir, estudiar i fins fer cursos de tèxtil. I ben poc després, l'any 1986, munta un taller on fer les pròpies confeccions, que són de punt i triomfen un estiu i un altre a les botigues de Sitges. Retalls cada matí, taller cada tarda i, als migdies, fent el paper de comercial, gairebé que li acaben la corda. Encara més, bo i casada, i mare del Roc i després de la Cristina... És aleshores, amb més idees que no pas temps, que s'associarà amb la seva cunyada Consol i la seva cosina Nuri i fundaran la Línia parentela!. I per allò de trobar solucions quan hi ha una ensopegada, diversifiquen cotó i punt, i s'introdueixen al món de la lycra: comencen a vestir esportistes i clubs, grups de dansa, de hip-hop i fins de correfocs d'arreu de la Catalunya Central, i més lluny i tot si convé. Cal dir que ha estat un no parar? Trenta-set anys fent dotze o tretze hores diàries, «i tot a base de boca-orella. No hem sortit mai a buscar feina!». Però li agrada -pensar, dissenyar, tallar, cosir...- i encara més tractar amb la gent. I és que entre cotó, lycres i cretones, la Carme sap atendre tothom, sigui una reposada entusiasta del patchwork o la més atrevida trapezista del circ. I sap que el secret no és tant treballar sinó passar-s'ho bé treballant. Això sí, bon punt el divendres s'acaba, ella se'n va a fer coreografies al Kursaal. Perquè li agrada sortir i li encanta la festa. I us la podeu trobar un dia, a la impensada, a París -hi ha fet cap més de vint vegades!- o encara, sota un tros de roba acolorit, als propers balls de carnestoltes.